

ADETCA

Pacte de Ciutat - Alcaldia

dimarts 28 d'abril, 16:30 hores

Moltes gràcies per convidar-nos a aquesta Taula pionera a tot l'Estat. Ens correspon com a representants sectorials, posar tots els esforços per sumar, col·laborar i impulsar cívicament el futur immediat de Barcelona, i agraïm a l'Ajuntament que estigui al costat de les persones, les empreses, i els treballadors, i que tingui en compte un sector fonamental com ho és el teatre, la cultura, per a poder assentar les bases d'una recuperació tan complicada, que cal fomentar des de la participació i la unió.

EXPOSICIÓ

El sector del teatre privat està greument afectat donada la seva dependència del públic. Les activitats de pública concurrència s'aniran obrint, segons les autoritats sanitàries, sota criteris d'aforament per garantir la mesura preventiva del distanciament social.

El teatre és per naturalesa una activitat social. Si no es pot exhibir i gaudir en les condicions que són les fortaleces del teatre, no es podrà realitzar aquesta activitat.

La reducció d'aforaments és inviable i estigmatitza la nostra activitat. Com tampoc no és factible obrir assumint protocols que no responguin al funcionament ordinari del sector.

Els estudis que van apareixent a nivell mundial, i a nivell local, ens indiquen que obrir els teatres amb aforaments reduïts retarda la recuperació de públic.

Però tampoc no podem estar tants mesos tancats amb el risc de destruir la capacitat de reacció del sector i consolidar la "prescindibilitat" de la nostra activitat.

A banda de que lògicament dependrem únicament dels ingressos públics (ajuts i subvencions) que durant uns mesos (els que siguin necessaris) hauran d'estar focalitzats a mantenir les estructures i no a l'activitat.

PLANTEJAMENT

En aquest sentit, en aquesta primera reunió, plantegem dos escenaris amb els reptes a solucionar en cadascun d'ells:

I. De present:

- a) Com mantenir les estructures fins que aquesta crisi acabi (duri el que duri).
- b) Com mantenir el talent i els treballadors de la cultura que queden fora d'aquestes estructures.
- c) Com mantenir el contacte amb el públic a través d'una certa activitat.

Aquests tres punts són claus i només es poden assolir disposant de recursos econòmics per poder afrontar-los.

II. De construcció del futur:

- a) Relació publico-privada.
- b) Barcelona: ciutat teatral.

RESPOSTES I PROPOSTES

Les respostes als reptes, resumides, estan clares:

A) PEL PRESENT:

- a) A les demandes a) i b):
 - a. Calen més recursos directes i a fons perdut a les empreses, els autònoms i el talent, mentre duri la situació de tancament, i són necessaris JA!
 - b. Un cop obrim, calen ajuts mentre no es recuperi l'activitat.
 - c. Seran necessàries campanyes de públics.
- b) A la c), creiem que el Festival Grec, la Quinzena, la Mercè, etc, tenen una responsabilitat de ser les primeres experiències de contrast de la nova normalitat amb el públic. Haurien de mantenir una certa activitat al juliol o agost per testar la resposta del públic, de cara a preparar una tornada a l'activitat total del sector teatral en bloc. I els teatres públics de fora de Barcelona capital, també són necessaris per aquest test amb públic, ja que

generen activitat teatral al territori, sense risc per a productores i companyies privades.

Calendari

Plantegem el calendari següent:

➤ JULIOL-AGOST:

- GREC OBERT AL PÚBLIC.
- FESTES MAJORS

➤ SETEMBRE- OCTUBRE:

- Inauguració de la temporada teatral (públic i privat). Amb una gran campanya, una Gala Catalunya Aixeca el Teló i tot el sector obrint les portes. Els espais públics com el Teatre Lliure, el TNC i el Mercat, i els teatres i sales privades obrint les portes amb propostes artístiques i els protocols que garanteixin la seguretat en condicions de normalitat (aforaments sense reduccions).
- Inici de les gires al territori.

B) PEL FUTUR:

a) Relació Público-Privada:

En aquesta primera trobada de la Taula de Ciutat, volem mostrar la preocupació pel que hauria de ser una correcta **“col·laboració publico-privada”**.

Quan hi ha activitats que depenen del públic en el sentit de “viure del públic”, el fet que ara siguin necessaris més recursos públics per superar una crisi global no ha de representar en cap cas que hi hagi un relat de substitució de la capacitat de producció cultural.

És a dir, que el debilitament de les estructures privades que fan d’intermediari entre el creador-artista i el públic, sigui aprofitat per:

- separar més els sectors públic i privat des del punt de vista dels continguts (p. Ex.: només el teatre públic podrà fer “Pinters”).

- o bé, confondre que la cultura al ser un bé públic només la podrà produir “la cosa pública”, per la inviabilitat econòmica que provoca el distanciament social en la nostra activitat.

La intervenció de l’administració per “rescatar” el sector cultural privat de manera temporal, en el cas de la cultura, té efectes colaterals si la situació s’allarga, doncs el pes de les subvencions que són d’impuls a l’activitat es pot convertir en lú’nic ingrés durant molts mesos d’inactivitat.

I aquesta qüestió s’ha d’assumir i planificar molt bé per tal que no derivi en aquest efecte substitutori que comentava.

En aquest sentit haurem de construir plegats un **nou sistema d’ajuts** que respongui temporalment a la crisi de durada no calculada, però segur que llarga, i a partir d’aquí, dibuixar una **renovada relació amb el sector públic,**

- **que ordeni la importància dels diferents agents dins la cadena de valor i les seves funcions,**
- **atorgui més importància al teixit productiu privat com a font de riquesa cultural, econòmica i social,**
- **impulsi el cens d’artistes per a la seva protecció real,**
- **protegeixi el talent creatiu i artístic,**
- **i que ens prepari per a futures crisis.**

Qüestions que ara s’evidencia que no s’han treballat correctament tots aquests anys sense un projecte cultural i teatral clar per a Barcelona.

b) Barcelona: ciutat teatral.

Per a la propera sessió, demanem planificar una acció conjunta en la que Barcelona surti teatralment reforçada d’aquesta crisi. Caldrà fer un **Gran Pacte Teatral, i per extensió cultural, per Barcelona.**

Ara ens toca superar aquesta crisi intentant que puguem sobreviure per aixecar la vista i mirar el mapa amb perspectiva i visió de futur.

ADETCA, 28 d' abril de 2020